

वा० रा०

॥ ५७ ॥

चंदनसारस्य चंदनसारानुलेपनस्य ॥ केयूरामोक्षणस्य अंगदधारणस्य ॥ वसूनामोक्षणस्य दानस्य ॥ सुहृज्जनपालनस्य अनुरूपौ अहौ मेवाहू इमौ पीनप्रलंबौ तेऽभिषेचन
विघ्नस्य कर्तृणां निवारणे कर्म स्वानुरूपं कर्म करिष्यतः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ब्रवीहीत्यार्ष ईदृ ॥ वियुज्यतां वियोज्यतां ॥ ४१ ॥ एवंवादिनं लक्ष्मणं रामो नायमेतस्य काल इत्या
ह ॥ विमृज्येति ॥ बाष्पं लक्ष्मणनयनजं विमृज्य परिमृज्य ॥ विसृज्येति पाठे अंतर्भावितव्यर्थतया विसर्जयित्वा चक्षुषी परिमृज्येति यावदितिकतकः ॥ पित्रोर्वचने व्यव
स्थितं प्रतिष्ठितं मां निबोध हे सौम्य एष हि सत्यतः ॥ जीवितोर्वाक्यकरणात्पत्यब्दं भूरिभोजनात् ॥ गयायां पिंडदानाच्च त्रिभिः पुत्रस्य पुत्रतेति न्यायादिति भावः ॥ निबोधेत्य

अ० का०

अद्य चंदनसारस्य केयूरामोक्षणस्य च ॥ वसूनां च विमोक्षस्य सुहृदां पालनस्य च ॥ ३९ ॥ अनुरूपा विमोवाहू रामकर्म करिष्यतः ॥
अभिषेचनविघ्नस्य कर्तृणां निवारणे ॥ ४० ॥ ब्रवीहीति कौटिल्येन मया वियुज्यतां तवा सुहृत्प्राणयशः सुहृज्जनैः ॥ यथा तवेयं वसुधा वशा ॥ भ
वेत्तथैव मां शाधितवास्मि किं करः ॥ ४१ ॥ विमृज्य बाष्पं परिसां त्यचा सकृत्संलक्ष्मणं राघवं वंशवर्धनः ॥ उवाच पित्रोर्वचने व्यवस्थि
तं निबोध मामेपहि सौम्य सत्यतः ॥ ४२ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० आ० अ० त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ तं समी
क्ष्य व्यवसितं पितुर्निर्देशपालने ॥ कौसल्या बाष्पं संरुद्धा वचो धर्मिष्ठमब्रवीत् ॥ १ ॥ अदृष्टदुःखं धर्मात्मा सर्वभूतप्रियंवदः ॥ मयि जा
तो दशरथात्कथमुद्येन वर्तयेत् ॥ २ ॥ यस्य भृत्याश्च दासाश्च मृष्टान्यन्नानि भुंजते ॥ कथं स भोक्ष्यते रामो वने मूलफलान्ययं ॥ ३ ॥ क
एतच्छ्रद्धेच्छ्रुत्वा कस्य वानभवेद्भयं ॥ गुणवान्दयितो राज्ञो काकुत्स्थो यद्विवास्यते ॥ ४ ॥

स्य नितरामतिशयेनावतरणकालिक् वृत्तांतस्मरणपूर्व
कं जानीहि ॥ एष हि एष एव सत्यतः सतारक्षकः पंथा इत्यप्यर्थोऽत्र गूढः ॥ ४२ ॥ इति रामाभिरामे ० त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ व्यवसितं निश्चितम
ति ॥ निदेशो निर्देश आज्ञा बाष्पं संरुद्धा बाष्पं संरुद्धवाक् ॥ धर्मिष्ठं रामं ॥ १ ॥ उच्छः क्षेत्रपतितकणिशग्रहणं ॥ वर्तयेत् जीवेत् भवानिति शेषः ॥ २ ॥ भृत्याः भर्तव्याः अयं
उपस्कृतमांसादिभोजनशीलः ॥ ३ ॥ विवास्यत इति यत् एतच्छ्रुत्वा कः श्रद्धेत् सत्यमन्वीत सत्यमिति वा ज्ञात्वा कस्य स्वपित्रादिभ्यो भयं न भवेत् ॥ ४ ॥

॥ ५७ ॥